

Decret d'excomunió de Baruch Spinoza

Amsterdam, 6 d'Av de 5416 (27 de juliol de 1656)

El dirigents del consell de la sinagoga us fem saber que, havent tingut notícia des de fa temps de les opinions i accions de Baruch de Spinoza, vam procurar, per mitjà de diverses mesures i advertiments, apartar-lo del mal camí. Com que no vam obtenir cap resultat i com que, al contrari, cada dia rebíem noves notificacions, per part de testimonis dignes de confiança, sobre les horribles heretgies que practicava i ensenyava, així com sobre la seva conducta monstruosa, vam resoldre, d'acord amb dos consellers, i en presència de l'anomenat Spinoza, que aquest fos exclòs i apartat de la nació d'Israel, segons el decret d'excomunió següent:

Per mitjà de la sentència dels àngels i dels sants, amb el consentiment de Déu i amb el consentiment de tota la congregació, davant els sants Llibres de la Llei, amb les seves sis-centes tretze prescripcions, excomuniquem, expulsem i maleïm Baruch de Spinoza. Formulem aquesta excomunió igual com Josuè va excomunicar Jericó; el maleïm igual com Eliseu va maleir els seus fills, i amb totes les malediccions que trobem a la Llei. Maleït sigui de dia i maleït sigui de nit; maleït sigui quan vagi a dormir i maleït sigui quan es llevi; maleït sigui quan surti i maleït sigui quan torni. Que el Senyor no el perdoni mai. Que la còlera i l'enuig del Senyor es desfermin contra aquest home i rebi damunt seu totes les malediccions escrites al Llibre de la Llei. Que el Senyor esborri el seu nom de sota els cels i que l'aparti, per desgràcia seva, de les tribus d'Israel i l'abandoni a totes les malediccions del firmament escrites al Llibre de la Llei.

I a vosaltres, que sou fidels al Senyor, que Déu us conservi la vida. Ordenem que ningú parli amb ell ni li escrigui, que ningú no li faci cap favor, que ningú s'estigui sota el mateix sostre que ell ni a una distància de menys de quatre iardes, i que ningú no llegeixi res escrit o transcrit per ell.

Carta d'Hugo Boxel a Baruch Spinoza